

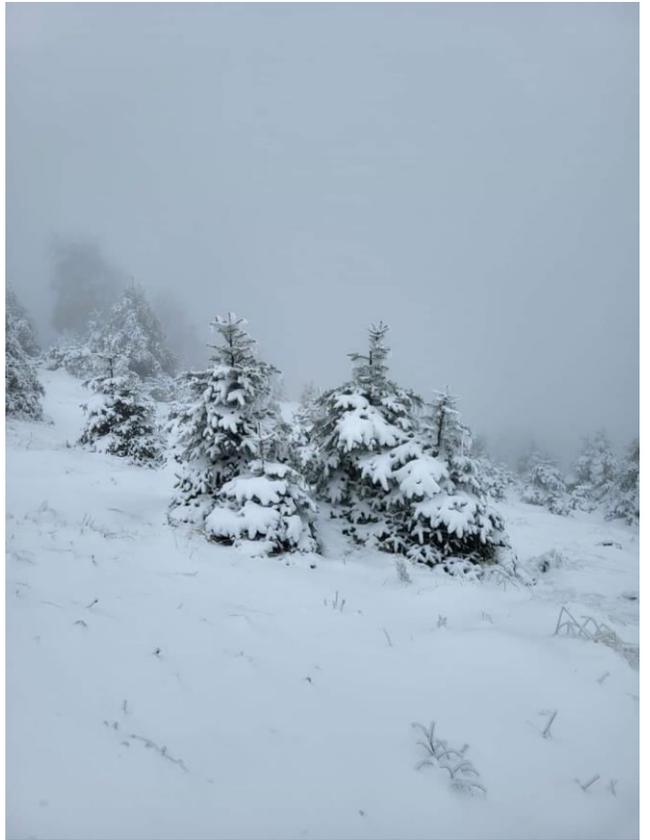
Στα χιόνια του Ελικώνα παραμονές Χριστουγέννων

Σκοπός της ημερήσιας επίσκεψης μας στον Ελικώνα στις 17 Δεκεμβρίου 2023 ήταν να βρεθούμε στη ψηλότερη κορυφή του, την Παλιοβούνα (1.748μ) και να απολαύσουμε το πρώτο χιόνι που, πάλλευκο, καθένας από εμάς περιμένει να απολαύσει ως έναρξη των χειμερινών αναβάσεων. Και πράγματι η πρώτη χιονόπτωση συνέβη ακριβώς την ημερομηνία που διαλέξαμε να πραγματοποιήσουμε την εκδρομή αυτή. Μόνο που η χιονόπτωση που είχε προηγηθεί την προηγούμενη ημέρα ήταν τόσο σφοδρή ώστε η ομάδα δεν μπόρεσε να ανέβει στην κορυφή, η οποία έτσι δικαιολόγησε και το όνομά της, Παλιοβούνα.

Ήδη όταν το λεωφορείο έφθασε στο χωριό Αγία Άννα (Κούκουρα) οι παγωμένες σταγόνες της βροχής προμήνυαν τη χιονόπτωση που συνέβαινε στα ψηλά. Ξεκινώντας λοιπόν, υπό βροχή, φορώντας τα αδιάβροχα και τις ορειβατικές γκέτες, ακολουθώντας αρχικά το χωματόδρομο και μέσα από

θαλερό ελατόδασος αρχίζει πλέον να χιονίζει σε σημείο που το μονοπάτι που ακολουθήσαμε στη συνέχεια δεν φαινόταν εύκολα. Το μονοπάτι πολύ ανηφορικό πλέον μας φέρνει μετά από μία ακόμη ώρα πορείας σε περιβάλλον όπου τα έλατα αρχίζουν και είναι πολύ λιγότερα, τα μικρότερα από τα οποία είναι σχεδόν θαμμένα στο χιόνι. Η παγωμένη σκηνή που αντικρίζουμε, με τους κρυστάλλινους σχηματισμούς των δένδρων, είναι όντως εντυπωσιακή δυσκολεύει όμως πάρα πολύ τις κινήσεις μαζί με το τσουχτερό κρύο που παγώνει κυριολεκτικά τα χέρια και το πρόσωπο. Ένα ζευγάρι ορειβατών που συναντήσαμε να κατεβαίνει την πλαγιά μας πληροφορεί ότι η πορεία στο μαλακό χιόνι θα είναι πάρα πολύ δύσκολη για όποιον επιχειρήσει να προσεγγίσει την κορυφή. Αυτοί εγκατέλειψαν έγκαιρα την προσπάθεια ενώ εμείς θελήσαμε να συνεχίσουμε μέχρις ότου το πάχος του φρέσκου χιονιού εγκλώβιζε κάθε βήμα μας. Είναι γεγονός ότι κατά τις χειμερινές πορείες όταν το

φρέσκο χιόνι υπερβεί το ύψος των γονάτων η κίνηση είναι σχεδόν απαγορευτική. Για το λόγο αυτό αποφασίσαμε την επιστροφή καθόσον υπήρχε κυριολεκτικά ο κίνδυνος και λόγω της σφοδρής χιονόπτωσης να βυθιστούμε στο χιόνι.

Η κατάβαση πολύ πιο εύκολη μας έφερε στο χωριό μετά από μιάμιση περίπου ώρα όπου η θαλπωρή των τζακιών στις δύο ταβέρνες που επισκεφθήκαμε ήταν ευεργετική.

Κατά την επιστροφή μας από το χωριό μας συνόδευαν οι εικόνες που λίγο πριν είχαμε αντικρίσει, οι εικόνες του παγωμένου τοπίου ακόμα και των μικρών σταγόνων πάνω στη χλόη, στους βράχους, στα δένδρα, που σαν διαμάντια μικρά ή μεγαλύτερα τα στόλιζαν.

Η ημιτελής προσπάθεια ανάβασης στην κορυφή Παλιοβούνα, απέμεναν περί τα 250μ υψομετρική διαφορά, αναγκαιεί την επανάληψη της πορείας υπό πιο ευνοϊκές συνθήκες και είναι αυτό μία υπόσχεση που δώσαμε όλοι μέσα μας.

*Επιμέλεια κειμένου
Ν.Γ. Εμμανουήλ, Ομότιμος Καθηγητής Γ.Π.Α.
Ε.Ν. Πάνου, Ε.ΔΙ.Π. Γ.Π.Α.*

Οι φωτογραφίες επιλέχθηκαν μεταξύ πολλών που αποτύπωσαν οι συμμετέχοντες στην εκδρομή (μέλη και φίλοι του Φ.Ο.Σ.): Αγγελιουδάκης Θεodorής, Αρμάογλου Άρης, Αρώνη Ολυμπία, Ασιούρας Παναγιώτης, Ιωάννου Ιωάννα, Κοντόπουλος Άγγελος, Κούτση Δάφνη, Ξενούλη Εμμανουέλλα, Οικονόμου Πέτρος, Προμπονάς Νικόλας, Πασσάς Ευθύμης, Φωτόπουλος Νίκος.